

Φανή Λαμπροπούλου

1

Τα κορακία μου τρώνε το μωαλο
κι ο ήλιος πεφτει πεφτει
χαιρε περιεργεία του λιμανιού
που πας τον κόσμο στο υποβρυχίο.

2

Ξεθωρίασε η μέρα
τ αγαπημένο γκρί
μπήκε μέσα μέσα μου.

3

Ο ήλιος πάντα προδίδει
τα μικρά παιδιά
που θυζαίνουν το δαχτυλό
ανεμέλα στα πεζοδρομία.

4

Στην πόλη τουτη
περίπου ζω
εμβρύο ως εικοσιδυό
και πτώμα.
Ανασαινώ
στα σοκάκια
στα παλία σπίτια
στα πράσινα μπαλκόνια
και έτσι περίπου ζω
και γίνομαι μολυβι σταχτι
συννεφο που περίπου ζει.

Βίδη Μείντανα — Σακάτη

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Πέρασε στ αλωνίσια, στο χρυσίσια
μπλεχτήκε στα σταχια.
Κι εμείναν οι αντανάγειες να του θυμι-
ζουν
τον έρωτα στ ακρογιαλι.

2

Με το θαρος
των αστρων
στα δλεφαρα
φαχνεις

στην πόλη
την αδροση πόλη.
Στα χερια μου ο κόσμος.

3

Στους γαλαζιους ποντους
ηλιοδασίλειμα η σκεψη σου.
Ανασα του γλαρου
πνοη μου, ταξιδεμα σου.
Στο δαχτυλο σου φεγγαρι
δαχτυλιδι η αγαπη μου.
Αγναντια ο πρασινος φαρος.
Ελπιζει...

4

Γαλαξοπρασινα κυματα
η ματια σου θαλασσιο.
Κοχυλια στην αμμο
η καρδια μου σπαρμενη.
Πατω στ αχναρια σου...

Ευα Σιμιτζη

ΕΝΝΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Τα δηματα λεγαν μια ιστορια
τα δακρυα καποια λογια
—ο,τι και να πω δεν θαναι ομορφο.

2

Το μολυβι εγραφε τα νειατα
τ αγαλματα δειχναν τ απομεινάρια
—χαμογελα ανεξαρτητα απο μενα.

3

Ο ήλιος δεν ανετειλλε
πισω απ τις βουνοκορφες
—ουτε στη σκεψη των ανθρωπων.

4

Γυαλινο καστρο
κρυφη αγαπη
—η αγκαλια της θαλασσας.